

Norges Roforbund

Finansdepartementet
postmottak@fin.dep.no

Oslo, 24. juni 2013

Høring - Forslag om begrensning av rentefradraget i interessefellesskap

Vi viser til departementets brev av 11. april hvor departementet sendte på høring forslag til ny § 13-2 i skatteloven om tema som nevnt ovenfor.

Vi forstår forslaget slik at det også vil ramme aksjeselskap som er eiet av innretninger som er ideelle, for eksempel foreninger og idrettslag. I høringsnotatet pkt.5.6 heter det "... ikke grunn til å ha begrensninger med hensyn til hvilke subjekter som skal omfattes som långiver...". Dette er etter vår oppfatning lite heldig og kan få store og uheldige konsekvenser for det frivillige og ideelle arbeidet som utføres gjennom idrettslag.

Det er vårt inntrykk at enkelte idrettslag og andre ideelle foreninger eier anlegg/bygg gjennom aksjeselskaper. Disse bygg/anlegg nyttes dels av idrettslagene som klubblokaler mot leie dels leier aksjeselskapet ut ledige (frie) arealer ofte til kontor og handel. Idrettslagene kan ha sin inntekt gjennom aksjeutbytter, men oftere som rente på fordring. Dersom fradragsretten for denne renten blir begrenset til 25 % så vil aksjeselskapet kunne få en betydelig øket skattepliktig inntekt og forpliktelse. Dette vil igjen i betydelig grad redusere selskapets evne til å betale renter og eventuelle avdrag til idrettsforeningen eller den ideelle enheten.

Det er ikke vanskelig å forestille seg hva en slik redusert evne vil bety over tid for økonomien i de idrettsklubber/foreninger som blir rammet. Det vil ikke være lett å finne kompensierende inntekter. Aktiviteten i lagene vil for alle aldergrupper måtte reduseres, med, antar vi, svært uheldige følger for folkehelsen. Dette i en tid hvor signalene fra politikere og forskermiljøene innenfor helse nettopp er at vi må bevege oss mer.

Vi anmoder derfor departementet om å utforme bestemmelsen slik at enheter som faller innenfor skatteloven § 2 -32 som skattefrie uttrykkelig er unntatt i oppramsingen av enheter som kan være nærstående i relasjon til bestemmelsen i ny § 13-2, når og så langt enheten kan dokumentere at inntekten i sin helhet nyttes ideelt til idrettslig arbeide.

Vi anmoder også om at enheter med begrenset skatteplikt etter skatteloven § 2-32 (2) fordi omsetningen overstiger grensebeløpene 70 000/140 000 blir unntatt på de samme vilkår som nevnt ovenfor. Dette fordi en svært begrenset omsetning i laget vil kunne bringe enheten i en posisjon hvor et eventuelt nærstående aksjeselskap blir påført en betydelig skattebelastning med den samme konsekvensen som antydnet ovenfor – bortfall av finansiering av ideell/idrettslig aktivitet.

Vi tillater oss også i denne forbindelse å gjøre oppmerksom på at beløpsgrensene i skatteloven § 2-32 (2) har stått uendret i flere år. Vi vil derfor foreslå at en innfører beløpsgrenser som er knyttet til grunnbeløpet slik at en får en viss korrigerende i takt med generell prisøkning i samfunnet. Men ser at dette faller utenfor rammen for høringen.

Skulle departementet ikke finne det hensiktsmessig å komme oss i møte ved vår anmodning om begrensninger av subjekt kretsen som antydnet ovenfor. Ber vi departementet vurdere om en for rentebegrensningen kan innføre et høyere terskelbeløp i selskaper eiet av ideelle foreninger/idrettslag. Begrunnelsen for dette er at disse selskapene ofte er etablert av de ideelle foreninger/lag som ledd i et ønske om å begrense foreningen/lagets risiko.

Forretningsmessig virksomhet er knyttet til å ta en risiko, men ved at forening/lag står som den eneste eller største lånekreditor kan en redusere risikoen noe. I krisetider kan laget i en eller flere perioder være forberedt på en lavere rente, men en slik forbigående reduksjon i rente kan muligens hindre den tvangsrealisering som kunne blitt konsekvensen med en ekstern lånekreditor. En egenfinansiering kan derfor i et langsiktig perspektiv være egnet til å sikre foreningen/lagets eiendeler og avkastningen av disse for det ideelle formål. Men høy intern opplåning ledsages av høy intern rente. Et grensebeløp på kr 1 mill kan derfor sperre for den interne finansieringen og tvinge foreningen/laget til å utsette seg for en høyere risiko ved opplåning i markedet og nedbetaling av interne lån.

Den merlikviditet en slik operasjon vil tilføre lag/foreninger kan ofte vanskelig plasseres til en rente som tilsvarer den eksterne finansieringskostnaden, i alle fall når en samtidig ikke vil utsette forening/lag for risiko.

Et annet forhold er at foreningen/laget gjennom en større nedbetaling av internfordringen kan få en følelse av rikdom som kan utløse lite heldige prosjekter i den gode viljes navn. Et system med aksjeselskap og forening/lag som eier begrenser i noen grad tilgangen til midlene gjennom de formalia som er bygget opp i selskapslovgivningen. At likvid knapphet medfører kapitalrasjonalisering er kjent både fra teori og praksis. Dette er et ytterligere moment som taler for aksjeselskap som bevarende og risiko reduserende løsning for forening og lag.

Vi har full forståelse for behovet for å beskytte det nasjonale skattefundamentet, men mener at å komme oss i møte på de innsigelser vi har til forslaget, slik det foreligger, vil ha små innvirkninger på statens skatteinntekter. Vi antar ulempene ved bortfallet av inntekter for ideelle foreninger og lag, gjennom redusert aktivitet i disse, må vurderes mot den ulempe dette påfører samfunnet og ikke minst på betydningen for aktivitetsnivået i det "dugnadsarbeidet" som utføres i de ideelle foreninger/lag som vil kunne bli rammet av den nye regelen.

Vennlig hilsen
Norges Roforbund

Erling Storm
President